

ložené, helm otevřený s korunou, z níž vynikají dvě křidla, jedno na druhém, obě barvami na příč rozdelená, jedno žluté černé, druhé červené bílé. (Erbovník Novohradský, Král na str. 294). Vyobrazení erbu na náhrobku v Arnoštovicích (Soupis Sedlčanska na str. 3), ale tu je jiný klénot, totiž 6 per.

Peclinovský z Peclinovce. Rodina tato jest bezpochyby ze starého kmene svobodnického a byla již na počátku 16. století rozvětvená. Připomínají se 1527 Václav Sušický z P., 1529 Mikuláš Sladký z P., 1543 bratří *Maceškové* z P. byvše snad k erbu přijati. Z prvotního kmene snad pocházel Václav P. z P. 1555. Na pečetech jeho a Lidmily a Alžběty P. z P. (1567) viděti jest ruku s ramenem v lokti ohnutým, ana drží v pěsti kladivo vyzdvižené, v němž střela, již ruka prostřelená buď není neb jí nelze rozeknat. (Arch. Třeb. Barvy v. Kozel.) Jan Sladký píše se 1573 a 1588 Jan Peclinovský jinak Sladký. V tituláři r. 1589 psán je i Jan *Klokočovský* z P. Potomci Peclinovských posud žijí.

Peček z Ralova. Majestátem 1. 1612, 6. února, dovoleno Michalovi Peczkovi, měšťeninu Menšího města Pražského, aby se psáti mohl z Ralova (Kalova?), při čemž nabyl tohoto erbu:

Štíť na tré na dél rozdelený, pravý pruh modré, levý žluté, prostřední červené barvy a v něm dvě růže bílé, jedna nad druhou o 5 listech, kolcí helm s přikryvadly žlutými modrými a bílými červenými, koruna zlatá, z níž vynikají dvě křidla, jedno vedle druhého, se třemi pruhy týchž barev, jako ve štítu dolů obrácenými (směru svislého) a v červeném dvě bílé růže zase jedna nad druhou. (Šlechtický arch. Jest koncept, který není vložen v reg. královská.)

Pěček Smržický z Radostic. Císař Maximilian dovolil (1571, 29. března) Janovi Pieczkovi Smržickému, rychtáři v Chrudimi a Jiříkovi *Pivničkovi*, kterého za strýce přijímá, aby se psali z Radostic a dal jim tento erb:

Štíť červené barvy, v němž pštros pták, maje hlavu s krkem zdviženou a podkovou zlatou v ústech drže, bílé barvy stojí, kolcí helm s točenicí a přikryvadly bílé a červené barvy a nad tím 3 péra pštrosová, dvě po stranách červená a prostřední bílé. (Rybíčka ve Zprávách učené společ. 1883, Kadich-Blažek na tab. 193.) V Jakub. sbírce jest štíť černý, přikryvadla černá žlutá, točenice též tak a vyletují z ní dva feflíky, pravý žlutý, levý černý, péra ovšem pak dvě černá, prostřední žluté. Zdali skutečně se tak odchýlili od majestátu, není známo. Též tak popisuje Král na str. 344 klada chybná příjmení.)

Pečkovský z Krauzentáuu v. Kraus.

Pedroni (i Petroni) z *Treuentalu*. Ferd. Vilém hrabě Slavata z Chlumu jako cís. palatin vyzdvihl (1659, 13. února) Jana Petra P. měšťenina Malé strany Pražské do stavu šlechtického (prvotní spis v šlecht. arch.) a císař Leopold toto potvrdil (1681, 4. července) jako Říšského šlechtictví. (Reg. císařská Leopoldova XX.)

Erb této rodiny byl štít poškem na tré dělený, vrchní pole modré a v něm bílá kotvice, prostřední žluté a na něm tři červené (Kolář zelené) růže, třetí pole červené se žlutým lvíčkem, klénot je bílý ohniváček (fénix) omlazuje se v plamenech. (Král na str. 311, Kolář podle obrazu p. M. Pasovské v Mirovicích snad v soukromém držení, protože v soupise Písecká není o něm zmínky.)

Pech z Krásné hory přijmění rodiny erbovní 16. století, která žila ještě v 19. st. Na pečeti Václava P. z K. h. a v městě Kouřimi spatřuje se muž drže meč dobytý nad hlavou a v levé ruce nějakou věc, již nelze rozehnati. (Kolář z arch. mus.)

Pecháček z Medlic. Král Ferdinand dovolil (1553, 10. června) Beneši Pecháčkovi, aby se psal z Medlic a dal mu tento erb:

Štít černý, v němž dvě střely neb kluky opeřené bez tulejí neboli žezele, žluté barvy na kříž přeložené a k vrchu štítu obrácené (tedy pokosem a poškem), kolčí helm s přikryvadly červenými modrými a nad tím vším dotčené dvě střely. (Reg. král.)

Pechio z Weitenfeldu přijmení rodiny, která přišla v 17. st. z Tyrolska a nějaký čas držela pošty v Milčíně a v Oticích. Erb jich byl na červeném štítě hvězda o 6 špicích, klénotem dvě křidla orličí (červená?) a mezi nimi táž hvězda. (F. Teplý v Čas. Př. St. Č. IX, 44.)

Pechovský z Turnšteina a z Palatinu. Šebestián Pechovský rodák Plzenský, nabyl erbu a hesla z Palatinu neznámým způsobem, což mu majestátem. 1599, 20. října, z Říšské kanceláře daným, potvrzeno a 1606, 19. ledna i na kr. České rozšířeno. Erb jeho se vypisuje takto:

Štít, který je bílým klínem na tré rozdelen, a v též klínu se vidí zlatá koule korunovaná, v pravém odtud poli červeném lev bílý k levé straně vzhůru stojící, v levém modrém poli noh pták žluté barvy k pravé straně vyzdvížený, nad štítem kolčí helm s přikryvadly bílými červenými a modrými žlutými a nad tím dvě křidla pštrosová proti sobě roztažená a barvami rozdelená, pravé žluté a modré a v něm poškem červený pruh, v němž se bílý lev spatřuje, levé červené a bílé, v němž poškem modrý pruh, v němž se vidí žlutý noh a mezi těmi křidly lev žlutý vůči postavený, předníma nohama těch křidel se dotýkající. (Rybíčka v Pam. arch. X. 265–266, Král na str. 312 trochu odchylně.)

Peithner z Lichtenfelsu, přijmění cizí rodiny, jež se u nás teprve v 18. st. vyskytuje, z níž vynikli dva Janové (Nauč. Sl. XIX, 405). Pocházejíce z Božího daru a majíce již před tím Tyrolské šlechtictví (1609) vyzdvížení l. 1780 do rytířského stavu (nikoliv Českého). Prvotní erb jejich byl tento:

Štít na příč polovičný, zhora bílý a pak modrý a přes celý štít jelen své přirozené barvy na třech zelených horkách stojící a k pravé vyskakující, maje červený kříž mezi rohy, kolčí helm s přikr. červenými bílými, a tím zelený věnec, z něhož týž jelen do polovice vyniká.

Pozdější erb byl složitý. Na štítě na čtvero rozděleném opakuje se starý štít, 2. a 3. pole jest zase na příč rozděleno, na modrou (horní) a žlutou část, v oné je žluté slunce zářící, v této je strmá skála, 2 helmy s kor. a přikr. červ. bílými a modr. žlutými, na pravém je jelen a na levém 2 rohy (modrý žlutý a žlutý modrý) a mezi nimi slunce nad skálou. (Meraviglia tab. 111, 112.) —

Damian z Pejclsdorfu (v. Peitzelsdorf?), jenž přišel do Čech asi l. 1571 a přijat do země l. 1590, měl štít na příč polovičný, v horní polovici kříž (jako v řádu sv. Jana), v dolní polovici hvězdu o 6 špicích (Čas. Čes. Mus. 1840 str. 154, 161.)

Pejša z Točné prý jako Kamaryt z Rovin.

Pek (Beck) z Krejzu. Erb rodiny této byl prý štít polovičný, pravá polovice rozdělena na 3 modrá a 3 bílá pole čtverhranatá, levé černé s kamzíkem; klénot rohy, žlutý modrý a bílý černý a mezi nimi polovičný kamzík. Tak Král na str. 266.

Pek z Římku. Císař Maximilian dal (1518, 16. února) Hanuši *Pekovi* a Tomanovi *Harerovi* znamení vladyctví a erb takový:

Štít polovičný, pravá strana žlutá, levá černá, a uprostřed páteř (kuličky navlečené), okrouhle rozšířený (t. j. roztažený) v pravo černý, v levo žlutý, maje týž páteř u zpodku třapec, helm s přikr. žlutými černými, dva rohy, černý a zlatý a mezi nimi muž až po pás s sukničkou a pintou okolo hlavy, v pravo zlatý v levo černý, páteř na hrdle, jako ve štítě, a dlouhé vlasy maje, drže ty rohy v rukou. Majestátu toho potvrdil král Ferdinand (1558, 1. prosince) Viktorinovi Pekovi, synu Janovu, jenž měl po otci dědictví v Klatovech a před tím byl přijat do stavu rytířského. (Obr. Hrady IX. tab.)

Viktoryn psal se z Římku po hoře, kterou (1556) s Bezděkovem koupil. Synovi Janovi se erb nelíbil a zažádal za polepšení obdržel majestát (1606, 28. prosince), aby se psal Bezděkovský z Římku a změněn mu štít takto: Štít o 10 pruzích na dél rozdělený, v pravé polovici 3 černé a 2 žluté, po levé 3 žluté a 2 černé pruhy, jeden každý od zpodku po poškem vzhůru obrácený (tak aby se v dělící čáre sbíhaly, tedy jedny od pravé a druhé od levé nahoru); klénot zůstal. pravý roh žlutý, levý černý, muž, jak již popsán, jen to doloženo, že má býti páteř v pravo žlutá (na černé sukni) v levo černá (na žluté sukni). Císař Matyáš přidal pak (1617, 3. listopadu) takové polepšení, že změnil kolčí helm na turnýřský a přidal korunu. (Reg. král.) V erbovníku Dírenském a musejném je vyobrazen jen starý erb, tak i (neúplně) Král na str. 269. Nový erb na pečeti Janově r. 1620 a v Hradech IX. na tab.).

Pekárek z Poněšic. Císař Maximilian povolil (1570, 20. dubna) Matěji *Pekárkovi*, komorníku, Jiříkovi *Břečlanovi*, registrátoru, a Martinovi *Feitlovi* deklamátoru, vše při dskách zemských a Vojtěchovi *Zubovi*, aby se psali z Poněšic. Erb jim dán tento:

Štit modrý a v něm delfin ryba s červeným jazykem, na němž stojí mořská vlaštovka, jako by chtěla vylétnouti, kolcí helm s točenicí a přikryvadly modré a bílé barvy a nad tím mořská vlaštovka k vyletění se strojící. Šlecht. arch.)

Pelhřim z Třenovic. Erb rodiny této byl prý štit bílý a na něm černé křídlo se žlutým měsícem vzhůru obráceným. Též znamení bylo klénotem. Tak Král na str. 345.

Pelhřimovský z Branče v. Tuhanský.

Pelhřimovský z Greifenfelsu, příjmení rodiny, o jejímž povýšení jen to je známo, že se l. 1638 přiznala k zemi. Erb jich byl štit modrý a na něm žlutý noh neb gryf, z bílé skály vyskakující, drže červený kvítek, klénotem byla dvě křídla barvami rozdělená, zlaté modré a modré zlaté a mezi nimi týž kvítek (Král na str. 357.)

Pelhřimovský z Vyskořic. Císař Rudolf dal (1588, 1. února) list erbovní Janovi Pelhřimovskému a Václavovi Výškovi a Šimonovi jeho bratru, aby se psali z Vyskořic. Jiný majestát (1592, 29. prosince) dán jim na polepšení erbu. (Kopiář v arch. Třebonském.) Posavadní erb podle tohoto polepšení byl štit polovičný, pravá strana rozdělená na tři pole na příč, bílé, červené a bílé, v levé straně bylo 6 pruhů poškem od pravé dolů, 3 žluté a tři černé střídající se a přes celý štit černá orlice s korunkou, helm s korunou, přikryvadla červená bílá a černá žlutá a nad korunou černá orlice pod korunkou. Ten tedy zůstal Výškovi, ale Pelhřimovskému polepšen (1600, 9. prosince) tak, aby byl štit křížem na čtvero rozdělen, 1. pole žluté, 2. bílé, 3. modré a 4. červené a přes celý štit černá orlice pod korunkou, turn. helm pod korunou s přikryvadly červenými modrými bílými a žlutými červenými a nad tím táž orlice. (Šlechtický arch. a týž kopíář, Král na str. 266 a 337 odchylně nesrovnávaje se s majestáty i r. 1592 i 1600.

Pellet von Hund příjmení rodiny odkudsi z Němců přistěhovalé, jejímž erbem byl štit se znamením mluvícím, totiž psa stojícího. (Tak na pečeti Janově r. 1717 v arch. mus.)

Pencik z Penciku, příjmení Lužické rodiny, kteráž se v l. 1491 a 1492 vyprodala a pak v Čechách na Stroužniči a jiných statcích usadila. Čáslav z P. měl (1391) na štítu křídlo podobně jako Meziříčtí z Lomnice, ale s šachovnicí. (Arch. Dráždanský.) Erbu toho nezměnili i později; nosili na modrém štítu křídlo s červenou a bílou šachovnicí a za klénot měli dvě křídla týmž způsobem zbarvená. (Rodop. paměti v arch. Zemském.)

Peprlové z Levenberka. Vít Peprle, prymas a rychtář Starého města Praž. obdařen 1645, 28. července, aby se psal z Levenberka a přidán mu tento erb:

Štit trojdílný; prostředek je modrý klín a tři růže, bílá a pod ní dvě červené. V pravém poli zlatém jest polovičná černá orlice s korunou a vyplazitým červeným jazykem, levé pole jest červené a v něm zlatý korunovaný lev s červeným jazykem vyplazitým, stojí na stříbrné skále, otevř.

helm s korunou a přikryvadly černými zlatými a stříbr. červenými, nad tím polovičný zlatý lev. (Reg. královská, u Krále na str. 312 lev drží hvězdu.)

Pergár z Perku bezpochyby prvotně Perger v. Pergen. Z Dolní Lužice přišli na Moravu a do Čech. Erb jich byl půl kozla červeného v bílém poli a klénot žernov s paví kytou. (Paprockého Zrcadlo na l. 322.) S tím souhlasí Králův popis (na str. 276), totiž štít polovičný, v zpodním poli červený kozel a vrchní pole bílé, jak již bylo psáno.

Perger v. Drago.

Perger z Altenberka. L. 1580, 12. října obdařeni Jozef, Jan, Martin a Václav Pergerové erbem a dovolením, aby se psali z Altenberka. Štít jich byl polovičný, v pravém poli lev k pravé obrácený, v levém dvě růže nad sebou. (Arch. zemský v Praze.)

Perger z Častolovic v. Chrudimský.

Perger neb Vrchota z Rozenvertu. Lorenc Perger, důchodní písář na panství Třebonském, povýšen 1629, 5. března do stavu vladického a dán mu erb: Štít modrý, v němž jest u zpodku na příč bílá větev o třech sucích, z níž zelená ratolístka o dvou lístcích a na ní papoušek rozdílných barev, v nose drže prsten zlatý turkusem ozdobený, kolčí helm, přikryvadla modrá bílá, koruna a klénotem týž papoušek na ratolístce sedící. Když týž Lorenc (1656, 24. ledna) do stavu rytířského povýšen, dán mu jiný erb, totiž: Štít bílý, na tříhranaté skále zelené po pravé straně rozkvetlá růže červené a zlaté barvy, po levé straně medvěd své přirozené barvy, od kyče vzhůru k pravé straně vynikaje, maje jazyk červený vyplazený a předními tlapami větvičku té růže drže, otev. helm s kor. a přikryvadly bílými červenými, nad korunou tříhranatá skála, křídla od spodku rozdělená barvami červenou, bílou, žlutou a mezi nimi růže z té skály vyrostlá. (Reg. král., Meraviglia, tab. 17.)

Perger neb Vrchovský z Vrchoviny, pocházeli z Charvatska a obrátili se odtud do Rakous, kdež si přeložili příjmení a pak do Čech. Císař Rudolf potvrdil jim l. 1593, 3. února stav jich rytířský a posavadní jich erb (rukou s dobytým mečem) polepšil takto: Štít křížem na čtvero rozdělený, 1. a 4. pole modré, v jehož zpodu jsou tři zelené pahrbky a na nich pták slavík žluté barvy, rozkřídený s hlavou k pravé obrácenou, 2. a 3. pole rozděleno pošikem zdola nahoru ve čtyři pole, dvě bílá a dvě červené, uprostřed štítu štítek se starým erbem, totiž na červeném bílá zbrojná ruka, držíc tureckou šavli, helm otevřený s korunou s přikryvadly modrými žlutými a červenými bílými; klénotem jest ruka s šavlí jako na štítku. Při tom změněno jich příjmení, aby se psali Perger z Pergu. (List z České kanceláře daný, Paprocký o st. ryt. 346, Jak. sb., kdež schází štítek, Král na str. 319.)

Perlenec z Perlbachu příjmení Pražské rodiny 17. a 18. století, o jejichž počátcích není nic známo. Erb jich byl tento: Štít na příč polovičný, v horní polovici červené je lev kráčející, bílé barvy, drže perlu, zpodní polovice je modrá a u jeho vrchu žlutý člun, na němž leží perla, klénotem jsou černá křídla a mezi nimi znamení, jež se rozdílně popisuje, buď jako polovičný

lev bílý, drže perlu, anebo jako čáp (jenž by ovšem také měl držeti perlu). (Král na str. 281, Rodopis. paměti v arch. zemském.)

Pernklo z Šenraitu. Členové rodiny této, posud žijící, přišli do Čech asi ke sklonku 15. století. Erb jejich byl štít červený a na něm liška (přirozené? žluté? barvy) pošikem vyskakující, tak že má hlavu v pravém (druhdy levém) koutě, klénotem jsou tři zelené rovné větve dosti podobné pérům a před nimi liška sedící. Tak na pečetech r. 1576, 1577 a 1599, Král na str. 327 a v Hradech VIII tab., Meraviglia na tab. 39.)

Pernsdorfský z Ostrova v. Šicha.

Pernek z Pernfelsu. Císař Maximilian obdařil (1572, 14. srpna) Jakuba Perneka, služebníka v kanceláři Č. komory, heslem a tímto erbem:

Štít žlutý a v něm 2 černé pruhy, jeden u zpodku, druhý v prostřed pošikem a na prostředním (tedy v žlutém) medvěd zvíře své přirozené barvy zadními nohami neb tlápami stojící a maje přední nohy neb tlapy rozkročené, ústa rozšířená, jazyk červený vyplazený a obojček červený, k pravé straně obrácený 'v skoku se vidí, otevřený turn. helm s přikryvadly žlutými černými a točenici, z nížto 2 rohy buvolové, barvami rozdělená, pravé (zhora) žluté a černé, levé černé a žluté vynikají a uprostřed týchž rohův medvěd zvíře, na zadních nohách sedící. (Reg. král.)

Pešek z Nydrháku. Rodina tato měla prý za erbovní znamení a klénot ruku brněnou držící šíp vzhůru. Tak Král na str. 320.

Vlastenecký kněz Tomáš Pešina z Čechorodu nabyl vladyctví kdysi okolo l. 1660. Z české kanceláře mu nebylo dáno, snad je obdržel od některého palatina. Erb jeho byl štít modrý a v něm žlutá kotvice, přikryvadla týchž barev a za klénot dvě křídla orličí, barvami na příč rozdělená, prvé modré žluté, levé žluté modré a mezi nimi žlutá hvězda o šesti špicích. (Zelený v ČČM. 1884 na str. 19, Jak. sb., Král na str. 368, Kadich-Blažek zobrazuje na tab. 78 erb s dvěma helmicemi.)

Pětikostel z Aventinu v. Bydžovský.

Petráček z Vokounšteina. Majestátem daným 1603, 16. července, povoleno Jiříkovi Vokounovi a Janovi Petráčkovi, měšťanům Star. m. Praž., aby se psali z Vokounšteina a dán jim tento erb: Štít žlutý a přes něj pošikem od pravého horního kouta dolů pruh modrý, v horním a dolním poli štítu a to v každém ryba okoun své přirozené barvy s hlavou k pravé straně obrácenou, kolčí helm a točenice s rozletitými feflíky modré a žluté barvy a přikryvadly týchž barev, nad tím dvě křídla orlí proti sobě postavená, pravé zlaté a přes ně pošikem k levé straně modrý pruh, levého svrchní část zlatá a zpodní modrá a mezi těmito křídly okoun hlavou dolů a ocasem nahoru postavený. (Reg. král. Časopis Sp. Př. St. VII, 107. Tak i Jak. sb. s odchylkou Meraviglia tab. 17, Král na str. 304.)

Petrásek z Petrsfeldu. Majestátem d. 1572, 7. června povoleno Janovi Petráskovi, služebníku v puchalterii České, aby se psal z Petrsfeldu a dán mu tento erb: Štít třemi pruhy na příč rozdělený, první svrchní modrý, ruhý žlutý a zpodní modrý a v tom ruka mužská oděná, vzhůru vyzdvi-

žená a týmiž barvami žlutou a modrou rozdelená, držíc meč nahý, špicí dolů k pravé straně obrácený, kolčí helm s točenicí a přikryvadly žlutými a modrými, nad tím dvě křídla orličí, tolikéž barvami na příč rozdelená, pravé žluté modré, levé modré žluté a mezi těmi křídly táz ruka s mečem. (Reg. král.)

Petraš z Třezenic. Král Ferdinand obdařil (l. 1557, 27. listopadu) Petra Petraše heslem a tímto erbem:

Štít černé barvy a v něm krokvice nebo váha rybnikářská bílé barvy s přivěšeným pravidlem zlaté barvy na šnuře červené vzhůru stojí, helm, přikryvadla bílá a černá a nad tím kapr své přirozené barvy, rožněm dřevěným naskrz prostrčený, hlavou ke zpodku obrácený se vidí. (Reg. král.)

Petřek z Polkovic. Majestátem d. 1534, 12. Mart. dovoleno Petřkovi aby se psal z Polkovic a dán mu tento erb: Štít červeného pole a v něm půl rohatého srnce nažloutlé barvy, hlavy s rozzavenými ústy k pravé straně obrátic, rohy vyzdvíženými a na konci pařohy vrchu štítu se dotýkajícími, hrdlem halží neboližto černým řetězem opásaným, kteroužto halží napřed visící zlatý prsten ozdobuje, pravou nohou nad levou vyzdvíženou a koleny jako ohýbanými, přikryvadla červená bílá a za klénot též polovice srnce týmž spůsobom. (Reg. král.) Protože byl erb ten podobný erbu Hýlovců z Polkovic, možná že byl Petřek od nich k erbu přijat.

Petřík z Benešova. Majestátem d. 1. 1548, 10. srpna dán Janovi Petříkovi, obyvateli v Budějovicích erb a dáno dovolení, aby se psal z Benešova. Erb mu daný byl tento: Štít modré neb lazurové barvy, v němž jest mouření až po ramena k pravé straně štítu obrácený, maje v ústech 3 péra pštrosí a na hlavě tolikéž tři a pintu neboližto vacoun žluté neb zlaté barvy, pod bradu i na čele uzlem v týle zavázaný, helm s přikryvadly modré a bílé barvy a na něm tři péra bílá pštrosova vynikají. (Reg. král. Viz o něm Jiříčkovou Rukověť II 105. Králův popis [na str. 341] neshoduje se.)

Pfalc z Ostric (něm. Ostritz), příjmení rodiny, jež se u nás vyskytuje od druhé polovice 17. století. Erb jich byl takový:

Štít pošikem od pravého zpodku k levému koutu hornímu rozdelený, levá strana bílá a přes ni jde prostředkem a pošikem (rovnoběžně s dělící čarou) modrý pruh a od toho pruhu v pravo je v bílém poli trojhran s jakýmsi očkem uprostřed něho, zpodní strana černá a v ní zlatá hvězda o 6 špicích, přikryvadla modrá bílá a černá žlutá, z koruny vynikají v pravo brněná ruka s ramenem držíc v hrsti meč, v levo křídlo barvami tříkráte na příč rozdelené, modré, černé a žluté a v tom modrém poli zlatá hvězda. (Jakub. sbírka.)

Pfefferkorn z Otopachu. Majestátem d. 1542, 16. května, z Říšské kanc. daným, obdařen Petr Pfefferkorn, cís. drabant, rytířstvím a dán mu erb:

Štít na příč dělený; v horní třetině (bílé) černý orel (jednohlavý) do polovice vynikaje; dolní dvě třetiny modré a poseté černými zrnky pepřovými a mezi nimi zlatý měsíc, maje rohy dolů obrácené a mezi rohy tři zlaté hvězdy, dvě výše a třetí pod nimi. Ot. helm s točenicí a přikryvadly

modrými zlatými a nad tím polovičný orel černý, jako na štítě. (Arch. šl. ve Vídni, též Meraviglia str. 21 (chybně děleno jen do polovice na tab. 18.), Kadich-Blažek 99 Viz i Miltner, Privatmünzen 401 a Králův obraz v Hradech IV, na tab.)

Philo z Dalmanshorstu v. Klatovský.

Píček z Ochsenšteina v. Kyndlík.

Piccolomini. Ottavio P. známý vojvoda třicetileté války, pocházel po přeslici z též rodiny, ze kteréž pocházel Eneaš Sylvius, potomní papež Pius. Erb Ottaviuv byl štít křížem na čtvero rozdelený, 1. a 4. pole bílé a v něm modrý kříž a na něm 5 zlatých měsíců s rohy vzhůru obrácenými, na každém rameni jeden a uprostřed pátý, 2. a 3. svislými čarami na čtvero rozdelené a obsahující v těchto pruzích erby Aragonský, Uheršký, Andegavský a Jerusalemský (J. B. Rietstop Armorial general II), nad štítem je kníž. klobouk a plášt. Potomci též rodiny přidali do erbu štítek červený a na něm bílého lva, zejména Jan Václav († 1742) a Ottavio († 1757). Viz i Meraglia str. 200, tab. 87 a Hrady VIII. tab.

Picin z Tyrnberka (vl. Pizzini) příjmení rodiny, jejíž původ je neznám a jež měla tento erb:

Štít stříbrný a v něm černá orlice rozkřídlená s rozzavenými ústy, k pravé straně patřící, na prsech je zlatý květ hvězdovitý a v nohou drží květy dlouhé s lupénky, kolčí helm s přikryvadly černými žlutými a červenými bílými, nad helmem pohanská koruna, z níž vyniká polovice lva červeného, an drží v předních nohách týž hvězdovitý květ. (Jak. sbírka též Král na str. 338.)

Pichl a Pichlpergár z Pichlperka. Císař Bedřich obdařil (1471, 26. srpna) bratří Jiříka a Václava Pichlpergáry novým erbem a to takovým: Štít černý, u jehož zpodu jest červený vršek o třech pařrbcích a z předního buk červený vyrostlý a na těch ostatních dvou stojí lev své přirozené barvy, ocasem vyzdvíženým a jazykem vyplazeným, jako by chtěl na ten buk vylezti, nad štítem helm s přikryvadly černými zlatými a nad tím přední polovice lva, an drží pravou nohou buk i s kořeny. (Chmel. Regesta II, 626 č. 6433.) Tento erb ovšem změněn u potomkův, kteří se psali Pichly, druhdy však i Pichlpergáry. Z Říšské kanceláře potvrzen (1579, 9. září) Jiříkovi P. a 1582 29. července (1) jemu i bratu jeho Tomáši, ale konečné polepšení a ustanovení událo se (1596, 11. června) z České kanceláře a vypisuje se jich erb takto:

Štít polovičný, pravá polovice s 8 pruhů na pokos barvami rozdělenými, 4 bílými a 4 červenými, levá polovice černá a v ní 3 pařrbkové zelené barvy; na těch dvou nižších lev žlutý, drží v pravé noze hůl neboli regiment (bývalý buk), kteráž hůl je barvami (zhora) červenou bílou a žlutou rozdělena, helm s korunou a přikryvadly černými žlutými a červenými bílými a nad tím půl lva, majícího v nohách praporec vojenský, z polovice (vrchní) bílý a z polovice červený. (Reg. král., odchylně Král na str. 296) Na náhrobku Jiříkově († 1611) u sv. Tomáše jest erb jiný, totiž štít na čtvero rozdelený,

v 1. a 4. poli lev, v 2. a 3. čtyři svislé pruhy, nad helmou je lev mezi dvěma křídly. Barvy štítu jeho jsou tyto: 1. a 4. pole modré a v něm žlutý lev s korunou a rozdvojeným ocasem, 2., 3. rozdělené zhora dolů čtyřmi pruhů: dvěma červenými, dvěma bílými, příkryvadla modrá žlutá a červená bílá, helmice s korunou, z této vynikají dvě křídla, pravé modré a levé červenými a bílými pruhy zhora dolů rozdělené a mezi nimi polovice lva téhož, jako na štíte. (Jak. sb. Král na str. 296 s odchylkami.)

Pikhart z Zeleného Údolí (neb Údolí). Rodina Pikhartů vyskytuje se v Starém městě Pražském od sklonku 15. století. Tak prostě psali se až do 4. desetiletí 16. stol., ale 1. 1539 již se píše Zikmund z Z. Ú., patrně tedy nedlouho před tím nabyl odkudsi hesla a erbu.

Erb jich byl tento: Štit červené barvy, v horní polovici (čárou oddělené?) půl orlice bílé, ve zpodní polovici 3 zlaté hvězdy, jedna podle druhé a pod nimi měsíc zlatý, rohy maje vzhůru obrácené, klénotem je polovičná orlice, nad ní dvě bílé větvíčky palmové, nad tím týž měsíc rohy vzhůru a na něm dotčené 3 hvězdy. (Meraviglia tab. 18, Král na str. 388 a pečeti.)

Pilárové z Pilchu, rodina vladická, v 16. st. na Těšínsku osedlá, nosili na modrém štítě bílého pelikána s křídly roztaženými, jak otvírá prsa třem mláďatům, vytěčení krve očekávajícím, příkryvadla týchž barev a za klénot též znamení, jako na štíte. (B. tab. 30.)

Pilat (i Rakovnický) z Jenšteina v. Koutský.

Pino z Frydentálu, příjmení rodiny, která pocházela z Lombardie a psávala se jen Pino. Jan Antonius P. vyzdvížen (1727, 2. října) z České kanceláře do stavu šlechtického a dán mu tento erb:

Štit žlutý a na něm na zeleném trávníku zpodek polámaného stromu (smrk, ital. pino), z něhož zůstala větev a na té stojí černý kos, chtě vylétnouti, kolčí kelm s točenici a příkryvadly černými žlutými, nad tím dvě křídla rozložitá a barvami na příč dělená, pravé černé a žluté, levé žluté a černé. Když byl povýšen (1728, 10. října) do stavu rytířského král. Č., dovoleno mu, aby se psal v. Fridenthal a erb mu zůstal. (Reg. král., Meraviglia na tab. 51 odchyluje se maje na štítě dvě pole (pravé černé a žluté pruhy a za klénot 2 křídla černá složená.) Dobře Král na str. 353, Blažek (tab. 30 a 31) má čtvero erbův, z nichž dva odchylné.

Pionkotští z Běloblat, kteří sem přišli v 16. století z polských krajin, měli štit na příč pruhem předělený, v horním poli trubku a dolní prázdné, touž trubku i za klénot. (Arch. Táborský 1638 a zemský v Brně k. r. 1610.)

Pirchan z Elbinku. Erb jich štit polovičný, u vrchu dvě růže, u zpodu kříž na vršku a za klénot dvě růže popisuje Fr. Teplý v ČČH. XXX, 485.

Pirnes z Pirna. Císař Ferdinand dovolil (1563, 16. srpna) Melicharově Pirnesovi, v lékařství doktorovi, aby se psal z Pirna a dal mu tento erb:

Štit modrý, ve kterém pruh bílý od vrchu pravé strany téhož štítu až k levé straně poškem položený a v též pruhu 3 hrušky (birnen) jedna vedle druhé pořádně s obdélnými zelenými větvemi a s 2 listy zelenými

a stopkami se vidí, kolčí helm s přikryvadly bílými a modrými, koruna, ze kteréž půl kohouta bílého majícího hřeben červený vyniká. (Reg. král. Zmínka i u Krále na str. 303.)

Písečtí z Borové byli potomci městské rodiny Čáslavské. Mikuláš Píseký byl bezpochyby spřízněn s Řehořem Borovským a obdržel po něm (1542, 9. května) týž erb jako on, totiž štít červený, v něm u prostředku půl bílého berana držícího hlavu vzhůru, přikryvadla červená bílá, točenici neb věnec zelený a půl berana jako klénot. (Reg. král. Viz o nich moje Děje Čáslavě na str. 186.)

Písecký z Kranichfeldu. V Písku žil rod Veverynův, kterým se říkalo Píseký, když se vystěhovali. Majestátem d. 1570, 12. ledna povoleno Janovi a Václavovi bratřím Píseckým a Adamovi Čechtickému, aby se psali z *Kranichfeldu* a dán jim tento erb: Štít polovičný, pravé pole červené a v něm jeřáb k pravé straně obrácený přirozené barvy, drže v pravé noze kámen zlatý a levou nohou na bílé skále stoje, v levé polovici 6 pruhů poškem, tři žluté a tři černé střídou položené, kolčí helm, přikryvadla žlutá černá a červená bílá, točenice týchž barev, dva rohy barvami na příč rozdelené, pravý červený a bílý, levý černý a žlutý a mezi nimi jeřáb, jako na štítě. (Reg. král., Pam. arch. IV a 69, Jak. sb. s odchylkou, Král na str. 266.) Obrázek erbu Miltner Privatmünzen, totiž Čechických na str. 28 a Píseckých na str. 432.

Písecký z Třebska v. Hána.

Piskoř z Bučí v. z Buče.

z Písnice. Král Jiří povolil (1463, 7. prosince), aby byl Mikuláš Písnický přijat k erbu od Jana „z Kožlovan“ (?). Erb Písnických byl štít (modrý) a v něm špalek dubový s osekanými suky, poškem od levé dolů položený a vedle toho oboustranně větve s dvěma listy dubovými a žaludy, otevř. helm a na něm složená křídla orlová (černá) a na nich též znamení, jako na štítě (Paprocký o st. ryt. 86 a 87.) S tím se shoduje Jak. sb. až na to, že jsou přikryvadla modrá černá. V Králově Heraldice na str. 349 je špalek zlatý a žaludy též barvy a křídlo modré. Tak i v Hradech XIII. na tab. Když byli bratři z Písnice (1703, 26. listopadu) do hrabského stavu povýšeni, dán jim tento erb: Štít modrým křížem na čtverce rozdelený a uprostřed štítek též modrý, v němž jest žlutý dubový špalek poškem k levé obrácený, za kterým štítkem prostředkem modrého kříže také černá ostrva poškem položená se ukazuje; dvě pole (horní) jsou žlutá a v každém je půl orla hlavou ke kraji obrácenou, třetí jest žluté a v něm jest černá krokvice, čtvrté pole jest černé a v něm zlatý lev kr. Č., ale bez koruny, dvě korunované helmice s přikryvadly modrými černými, na pravé opakuje se lev, na levé jest černé křídlo. na něm žlutá krokvice, pod ní tři a nad ní pět plamenův. Erb ten polepšen (1707, 17. ledna) tak, že přidána třetí helmice v prostřed, na níž byl dubový špalek a k vůli tomu: obrácen lev na pravé helmici, aby hleděl v levo. (Reg. král. M. tab. 71.)

Pístecký z Weissenberka v. Drahňetický.

Pistorius z Kotnova. Císař Ferdinand III. dovolil (1637, 24. srpna) Janovi Volfovi Pistoriovi, koncipistovi a translatorovi u místodržících aby se psal z Kotnova a dal mu tento erb:

Štít příčným pruhem rozdelený, vrchní pole žluté a v něm orlice své přirozené barvy, rozkřidlená, k pravé straně obrácená s vyplazeným jazykem červeným, ve zpodní polovici 3 pruhy, dva červené a prostřední bílý na přič tak, že přes ty pruhy kotva žlutá, na niž ta orlice nohami až přes ten prostřední pruh stojí, s obrácenými dvěma háky vzhůru zavěšena jest, helm otevřený s pozlacenou mřížkou a obrvkou, přikryvadla černá žlutá a bílá červená, koruna a 4 péra pštrosová, černé, žluté bílé a červené. (Reg. král.)

Pistorius z Luvka. Jiří Pontanus jako cís. palatin obdařil (1597, 9. července) Pavla Pistoria Žateckého, arcijáhna Plzenského, erbem a heslem. Erb mu propůjčený byl:

Štít křížem na čtvero polí rozdelený a to tak, aby 2. a 3. pole obsahovalo zeď bílou, na niž by byly v 2. poli tři a v 3. poli dvě stínky a za tou zdi aby byla ruka nahá držíc prsten zdobený démantem, 1. a 4. pole modré aby bylo prázdné, kolčí helm s věncem uvitým z větví listů a bobků vavřínových a přikryvadly modrými bílými, nad tím dvě křídla orlici rozkřidlená, pravé modré s bílým cimbuřím, levé bílé modrým cimbuřím. (Reg. Pontanova.)

Pivnička z Radostic v. Pěček.

Plácel z Elbinku. Václav Plácal a Petr Kapela (vlastně Kožka) nadání erbem a věncem básnickým. Erb ten polepšil císař Rudolf jim oběma majestátem l. 1582, 4. prosince a povolil, aby se psáti mohli z Elbinku. Erb ten byl takový: Štít poškem od pravé strany k levé straně (dolů) polovičný, v horní modré polovici žlutý měsíc rohy vzhůru obrácený, v dolní bílé zelený věnec bobkový, helm ověnčený, z něhož vynikají dvě křídla složená, jedno na druhém týchž barev jako pole na štítu, na modrém měsíci a na bílém bobkový věnec. (Rybíčka, O erbovních rodinách Hradec-kých str. 16, Král na str. 301, 308.)

Plachý z Třebnic. Rodina Plachých bývala v Horšovském Týně. Majestátem d. 1567, 4. března dáno Jiříkovi P. povolení, aby se psal z Třebnic a tento erb: Štít polovičný, pravé pole červené, levé bílé, a přes celý štít vůl na trávníku zeleném stojící, v červeném bílý, v bílém červený, kolčí helm s přikryvadly bílými červenými a točenici týchž barev, za klénot dva rohy volové, pravý bílý a levý červený. (Reg. král, Paprocký o st. pan 406, Pam. arch. X, 263.) Tak i Meraviglia na tab. 18, Král na str. 270, avšak odchylně, v Jak. sb. jest pravý roh červený s bílým, levý roh bílý s červeným pruhem.

Plakvic z Georgenberka v. Seidl.

Plakvic z Kolberka. Majestátem d. 1592, 7. dubna povoleno Martiniovi Opravdovic opatu kl. Břevnovského na Broumově, Matyáši Štyflovi a Valentinovi Plakvici, aby se psali z Kolberka a dán jim tento erb:

Štit (od pravého horního koutu) pošikem rozdelený, vrchní polovice bílá a v ní tři růže červené, dvě podle sebe a třetí pod nimi, zpodní pole modré a v něm lev, lité zvíře, k pravé straně obrácený žluté barvy, na zadních nohách stojící a přední maje vyzdvížené, s vyplazitým jazykem a ocasem vzhůru vyzdvíženým, kolčí helm s přikryvadly žlutými a bílými červenými, koruna, z které vynikají dvě křídla orličí podle sebe, pravé napříč rozdelené, žluté a modré, levé bílé a na něm tři růže, jedna nad druhou. (Paprocký o st. ryt 417, Jak. sb. Král na str. 300.)

Plank z Plankova. Král Vladislav dal prý erbovní list Mikuláši Plankovi, ale ten mu prý v Praze shořel; synovi (?) jeho Janovi P. jenž se psal z Plankova a byl úředníkem klášterství Zbraslavského, císař Rudolf (1579, 23. října) týž erb obnovil takto:

Štit modrý, v němž po zpodu trávník zelený, na němž plot plaňkový obřídný, plaňky neb koly čtverhranaté pobělavé barvy, při vrchu špičaté a zaostřené, za kterýmž plotem jelen bílé barvy, na též trávníku postavený, od levé k pravé obrácený, přední nohy rozložené, ústa rozšířená, jazyk vyplazený, rohy červené o 8 parozích mající ve skoku, a při vrchu štítu 2 hvězdy, jedna v pravo, druhá v levo od hlavy se vidí, kolčí helm s přikryvadly žlutými modrými a bílými červenými, koruna zlatá, 2 rohy buvolové, barvami na příč rozdelené, ten pravý žlutý modrý, druhý červený bílý a mezi nimi hvězda o 6 špicích. (Arch. šlechtický.)

Plánský z Plekenšteina. Císař Maximilian dovolil (1570, 14. března) Bartoloměji *Planskému* a Janovi *Vintrberskému Čechům*, aby se psali z Plekenšteina obdařiv je tímto erbem:

Štit na poli od zpodku pravé až k vrchu levé strany pošikem rozdelený, zpodní strana modrá, vrchní žlutá, v níž gamzik černý k pravé obrácený ve skoku na zadních nohách stojí, kolčí helm s točenici a přikryvadly žluté černé a žluté modré barvy, nad tím muž v župici, na čtvero barvami rozdelené, vrchní pravá žlutá, levá černá, zpodní pravá modrá, levá žlutá, drží v rukou voštíp, maje na hlavě klobouk taterský modrý s výložky zlatými. (Arch. šlechtický.)

Platejs z Platenšteina. Majestátem d. 1585, 1. října povýšen Jan Platejs usedlý v Praze do stavu šlechtického (z Říšské kanceláře) a dán mu tento erb: Štit na příč polovičný, horní pole černé a v něm žlutý noh sápadový, maje ústa rozšířená a ocas vyzdvížený, ve zpodním poli bílém červený klín vzhůru postavený, v němž bílá lile a po obou stranách téhož klínu po červené lili, kolčí helm s korunou a přikryvadly černými žlutými a červenými bílými, nad tím dvě křídla orličí na sobě položená, zpodní žlutou a černou barvou na příč rozdelené, vrchní bílé s červeným (příčným) pruhem, tak že v bílých částech je červená a v pruhu bílá lile. (Rybíčka v Pam. arch. IV. b.) Když byl Jan Karel P. z P. do stavu rytířského starožitných rodin povýšen (1696, 20. listopadu), změněn dotčený erb úplně a dán nový takový: Štit křížem na čtvero rozdelený, 1. a 4. pole černé a v něm zlatý lev obrácený od kraje do vnitřka a maje ocas roz-

dvojený, 2., 3. pole bílé a v něm tři červené pruhy kolmé, uprostřed štítu štítek, který zpodní lev drží, a v též žlutém štítku orel, turn. helm s korunou a přikryvadly bílými červenými a žlutými černými, nad tím paví kyta a po obou stranách její po praporci barvami rozdeleném, pravém černou žlutou, levém červenou bílou. (Reg. král.) Docela jinak Merviglia na tab. 18, jiné obrazy mají Kadich-Blažek na tab. 164. a Král v Hradech VIII.tab.)

Plotové z Konařin objevují se v prostřed 16. století v okolí Lipském a později Boleslavském, příšedše tam kdesi od severu a udrželi se v Čechách do 18. století. Erb jejich byl štít polovičný, pravé pole bílé a v něm tři červené růže nad sebou, levé červené a v něm tři bílé dvojnásobné lile též za sebou, otevř. helm s korunou a přikryvadly červenými bílými, z koruny vyniká panna prostovlasá v červ. oděvu s poramenicemi neb tráky též barvy a bílými rukávy, majíc levici opřenou o bok a v pravici natažené držíc kytu z červených růží a zelených listův. (Jak. sb. Král na str. 265, Hrady VI. a XI. tab.) S tím se shodují pečeti Karlova (1609) a Markety Zilvarové z Konařin (1662), obě v arch. desk zemských.

Ploucárovský z Vinné hory. Majestátem d. 1599, 28. září povoleno Mikuláši a Valentinovi bratřím Pl., sousedům v Poličce, aby se psali z Vinné hory a dán jim tento erb: Štít rozdelený pošikem od pravé strany k levé nahoru, svrchní všecka strana dobře přes polovici žlutá, a v ní ruka mužská nahá po rameno, k pravé straně obrácená, ana drží révu nebo ratolest vinou o pěti listech zelených a čtyřech hrozních, ve zpcdní části tři pruhy, žlutý, bílý a modrý, kolčí helm s točenicí a přikryvadly bílými, modrými, žlutými, nad tím dvě křídla orlová proti sobě postavená, pravé všecko žluté, levé nahore modré, uprostřed bílé a zezpod žluté, mezi těmi ruka nahá, jako ve štítě. (Reg. král.)

Počátecký z Drhonic v. Holík.

Počenský z Počenic. Král Ferdinand dovolil (1540, 19. září) Václavovi Počenskému Moravanovi, aby se psal z Počenic a měl pak tento erb:

Štít modrý, v němž je klobouk neboli kolpak červený a u vrchu maje dlouhé bílé péro pštrosové, helm s přikryvadly modrými červenými a nad tím vším týž kolpak. (Reg. král.) Václav objevuje se od r. 1542 jako držitel Želče, píše se potom jen z Počenic, ale od r. 1561 Želeckým a zdá se, že pozdější Želečtí byli jeho potomky. Když se jim dostal (1706, 13. července) starožitný stav panský, popisuje se jich erb takto: Štít modrý a v něm červená čepice janičárska se zlatým rubem přeloženým a dlouhou špicí, na níž jest modré péro pštrosové, turn. helm, koruna s přikryvadly červenými modrými a nad tím táž janičárska čepice. (Reg. král.) Tak se popisuje týž erb i v jiných majestátech (1735, 30. června a 1770, 26. května, kdež přidání dva nohové, štít držící.)

Podhradský z Vlčí hory v. Zahrádecký.

Podolský z Lacenburka. Král Ferdinand povolil (1556, 27. dubna) Janovi Podolskému, jenž se psal po svém dvoru Podolí u Ledče, aby se

mohl psáti, z Lacenburka (snad po pustém hradu Lacenboku u Ledče) a dal mu erb: Štít bílý, v němž 3 pruhy černé pošikem (od pravé strany k levé dolů), helm, točenici s přikryvadly černým bílými a nad tím černé křídlo orličí. (Reg. král.) Erb ten odumřel jeho dcerou.

Podolský z Podolí v. Fruvein.

Podvinský z Doubravičan. Cís Rudolf dal (1596, 24. května) erbovní list Janovi Fryckovi, aby se psal Podvinský z Doubravičan. (Reg. král.) Ten jsa komorníkem při dskách zemských a snad dědicův nemaje, přijal nízepsané osoby za erbovní strýce a žádal za potvrzení toho. K jeho žádosti císař Rudolf vyzdvihl (1604, 16. září) Jana *Musila* a Celestina *Šemíka*, oba písáře při nejv. purkrabství, Václava *Kolidia* jinak *Kavka* řečeného, sluhu při puchalterii komory a Ondřeje *Kalihracha* do šlechty na způsob rytířského stavu Římské Říše, aby se psali Podvinský z Doubravičan a vysadil jim tento erb:

Štít polovičný, v horní polovici červené bílý jednorožec, v dolní žluté modrý klín, v němž zlatá lilie a v polích žlutých vedle téhož klínu po modré lili, turnéřský helm s přikryvadly žluté modré a červené bílé barvy a nad tím polovice bílého jednorožce. (Šlechtický arch. Meraviglia tab. 113 a Král na str. 281 kladou jednorožce okřídeného.)

Polbryc z Polbryc, příjmení rodiny z Němc přistěhovalé v 16. století, z nichž Jindřich držel od r. 1578 Dolanky. Erb jeho byl štít křížem na čtvero rozdelený, v 1. a 4. poli ruka v lokti ohnutá, prsty k pravé straně obrácená, v 2. a 3. hrozen na stonku dolů visící, nad helmem ruka 6 pštrosími pery okrášlená. (Kolář z Arch. DZ. IX, 2.)

Polcár z Spáračova. Majestátem d. 1535, 31. března obdařen Štěpán Polcár, aby se psal z Paračova a dán mu tento erb: Štít na dvé rozdelený, vrchní polovice bílá a zpodní červená a přes to rozdelení jsou dva kluky žluté (něm. bolzen) na kříž přeložené, mezi kterýmižto kluky v té vrchní polovici u prostřed štítu hvězda (zlatá?), přikr. bílá červená, za klénot dvě křídla vedle sebe nahoru stojící též rozdelená (barvami) na příč jako štít a přes to rozdelení 2 kluky na příč přeložené kromě hvězdy. (Reg. král.) V listu 1618 (Arch. min. vnitra) pečetí Jetřich Polcar tak, že má hvězdu o 6 špicích také v klénotu mezi křídly. Obraz bez barev Kadich-Blažek tab. 81, jiné na tab. 194.)

Polehradský z Polehrad. Tohoto příjmení byly dvě rodiny a kromě toho psali se ještě tři rodiny z Polehrad.

1. Král Ferdinand dovolil (1538, 10. Maj.) Klimentovi a Bartoloměji Polehradským (mělo by být Poleradským), aby se psali z Polehrady vysadiv jim tento erb:

Modrý štít, v němž stojí kohout žluté neb ohnivé barvy, helm s točenici a přikryvadly žlutými modrými, nad tím křídla orlí jedno na druhém, vrchní modré a zpodní žluté, mezi kterými křídly kohout ohnivé barvy vyniká. (Reg. král.) Rodina ta snad brzo vymřela.

2. Císař Rudolf povolil (1586, 6. ledna) Janovi Polehradskému, aby se psal z Polehrad a dal mu tento erb:

Štít žlutý, v němž do zpodku plot z proutí pletený a za ním na trávníku (zeleném) lev bílý na zadních nohách vzhůru postavený a od levé k pravé straně obrácený, maje rozložené přední nohy, otevřená ústa, jazyk vyplazený a ocas vyzdvížený, kolčí helm s korunou a přikryvadly žluté modré barvy, nad tím modré křídlo orlí se žlutým pruhem pokosem položeným a v též pruhu tři bílé lile. (Reg. král., Král na str. 278 a 342, ač odchylně, dobře též v Salmovském erbovníku.)

Týž erb a bez nejmenší změny dán (1590, 29. prosince) Janovi *Károvi*, Jiřímu *Bohdaneckému* a Kašparovi *Vinterovi*, jimž také povoleno, aby se psali z Polehrad. (Reg. král.)

Polenta ze Sudetu v. Matyáš.

Polius Šotnovský ze Zavořic v. Škréta.

Polkovský z Polkovic. Král Ferdinand dovolil (1544, 30. listopadu) Jiříkovi Polkovskému (Moravanovi), aby se mohl psáti z Polkovic nadav jej tímto erbem:

Štít zelené barvy a v něm ruka člověčí až po loket v červeném rukávě vyniká od zpodku z modrých oblaků a v tom rukávě prém pozlacený, držíc ruku v hrsti 6 gbel (t. j. stebel neb zbel) s pšeničnými klasy, přikryvadla červená zelená a nad helmou táz ruka. (Reg. král.)

Polnický z Palovic. Císař Maximilian obdařil (1566, 26. ledna) Šimona Polnického z Palovic Slezana erbem a hešlem. Erb byl tento:

Štít na čtvero na kříž rozdelený, 1. pole červené a v něm žlutá hvězda, 2. bílé a v něm též hvězda o 8 špicích, 3. bílé a 4. červené a v nich medvěd své přirozené barvy k pravé straně obrácený se vidí, kolčí helm s točenici a přikryvadly bílými červenými, nad tím jelení rohy o pěti parožích, pravý roh sivé neb popelaté a levý červené barvy vynikají. (Reg. královská.)

Rodina Polnických z Polné měla na štítě 3 kluky (střely bez tulejí) pokosně položené a nad helmou 3 pštrosová péra. (Tak na pečeti Zacharově r. 1599. (Arch. mus.)

Polydor z Boubína. Majestátem d. 1621, 11. srpna dovoleno Jiříkovi *Doubravskému*, ingrosistovi menších desk zemských a Šimonovi *Polydorovi*, aby se psáti mohli z *Boubína* a dán jim tento erb:

Štít červený a na něm žlutý korunovaný delfin, kolčí helm s korunou a přikryvadly bílými a červenými a nad tím paví kyta. (Reg. král.)

Poněšický z Poněšic. Majestát krále Ludvíka z r. 1520, který učoval l. 1712 Karel P. z P. žádaje za přijetí do Starého města Pražského, byl bezpochyby erbovní list.

Erb jejich byl takový: V štítě modrém (?) ruka obrněná držíc 2 šípy křížem přeložené, takový je i klénot. (Král na str. 320. S tím se také srovnává pečítka v Píseckém arch.)

Pontan z Braitenberka. Jiří Barthold, rodák z Mostu (odtud Pontanus řečený), později probošt kostela Pražského, psal se po prve z Praitenberka l. 1588 (A. Truhlář, Rukověť I, 148). Protože se dokládá v majestátu z r. 1596, že věž vzata z jeho dřevního erbu, zdá se, že první erb jeho byl takový, jako propůjčil Melcárům sám z moci palatinské. Císař Rudolf obdařil z Říšské kanceláře (1596, 2. února) Pontána a všechny budoucí probošty novým erbem, jenž se popisuje takto:

Štíť modrý, na němž se vidí kníže brněný, kníž. kloboukem a pláštěm zdobený, na vysokém trůnu sedící a sv. Václava zobrazující, týž pak kníže drží ke svému lůnu a před trůnem štítek, za nímž jest viděti dvě ostrvy křížem na způsob X přeložené a znamení ukazující, jež má Zbyněk Berka z Dubé arcibiskup na svém štítku po otci a předcích. Dotčený štítek jest černý a přes něj na příč jest položen žlutý pruh. V horním poli téhož štítku jest zlatá písmena R zdobená zlatou korunou královskou, znamenající jméno císařovo, v dolním pak poli pod pruhem jest věž vzata ze štítu Pontánova, totiž věž bílá s třemi stínkami a tolikéž okny stojící na třech žlutých skalkách. Za trůnem sv. Václava jest jeho bílý prapor, na němž jest černá orlice rozkřídlená mající červenou hvězdu na levém křidle. (Arch. kapit. Praž. Rybička v Pojednáních Uč. Sp. r. 1862 na str. 135, opis také v šlecht. arch. Jako všechny erbovní listy latinské toho věku jest plný prázdných rčení, též mu bez vyobrazení nesnadno rozuměti.)

Popovský ze Šarfenbachu. Císař Ferdinand III. dal (1656, 22. září) Tomáši Ferdinandovi P., hejtmanu Malešovskému, heslo ze Šarfenbachu a tento erb:

Štíť je polovičný, v pravo žlutý, v levo modrý, v pravém poli půl orla dvouhlavého své přirozené černé barvy s červeným jazykem, k pravé straně obráceného, v levém poli při zpodku potok bílý k pravé straně tekoucí a z něho lev bílý vystupuje, k pravé straně se sápaje s vyplazeným červeným jazykem a dvojnásobným ocasem, turn. helm se záponou zlatou, přikryvadla žlutá červená a bílá modrá, koruna, dvě křidla orlová s roztaženými brky vzhůru naproti sobě vyzdvížená a barvami rozdělená, levé modré bílé a v něm hvězda zlatá o 6 špicích a pravé žluté černé a v něm uprostřed půlměsíc bílý s rohy k levé straně obrácenými a mezi těmi křidly lev k pravé straně obrácený tak, jako ve štítku. (Reg. král. Maviglia tab. 18. odchylně.)

Pořický z Roklína. Majestátem d. 1567, 17. dubna obdařeni Jan Junek, Jan Toman a Jakub Amfion strýci, aby se psali P. z R. Erb jich byl lev o dvou ocasích stojící přes pruh šourem k levé od pravé natažený. Tak na pečeti Tomanově. (1574, Kolář z kapit. arch.)

Portnář z Kuglhofu. Portnářové (Portner) seděli na manství Kugelhofu u města Slavkova ještě l. 1549, kdež jim erb od krále Ferdinanda potvrzen. Možná že byli již před tím erbem obdařeni, avšak od r. 1547 píší se stále z Kuglhofu neb Guglhofu a kupovali pozemské statky. Erb jich byl štíť modrý a na něm jelen bílý (neb přirozené?) barvy na zadních no-

háč stojící a vyskakující, přikryvadla modrá bílá a za klénot přední polovice téhož jelena s předníma nohama před sebou jako ve skoku. (Jak. sb.) S tím souhlasí pečeť Hanušova (1561) v arch. mus.

Porubský z Poruba. Cisař Matyáš dovolil, (1615, 6. července) Michalovi Porubskému, aby se psal z Poruba a obdařil jej tímto erbem:

Štít žlutý, v jehož prostředu ostrva černá vzhůru vyzdvižená o 3 succích, na nichžto každém totiž jednou po pravé a dvakrát po levé straně věnec zelený zavěšený se vidí, kolčí helm s přikryvadly žlutými černými, zl. korunou, z níž ostrva černá tím vším způsobem, jako ve štítu, vyniká. (Reg. král.)

Hrabata z Pöttting, kteří sem přišli z Rakous po r. 1620, měli tento erb:

Štít křížem na čtvero rozdelený, v 1. a 4. červeném poli v polo rozdelená zlatá podkova vzhůru obrácená, mezi níž se dva zlaté hřebíky křížem přeložené nacházejí, v 2. a 3. poli též červeném chrt (bílý) se zlatým obojkem k pravé straně ve skoku obrácený. Na štítě jsou dva korunované helmy s přikryvadly červenými žlutými a červenými stříbrnými, z jedné koruny vynikají orličí křídla červená vedle sebe postavená a brky na obě strany rozkřidlená, na nichž je již dotčená podkova s hřebíky, z druhé chrt, jehož hlava jest ozdobena 3 pštrosovými péry, dvěma červenými a prostředním bílým. (Obr. Meraviglia tab. 71. Kadich-Blažek tab. 81, Hrady IX. tab.)

Potvicové z Potvic měli na štítě dvě metlice vedle sebe zády postavené, klénotem pak byla metlice jedna. Tak na pečeti Oty z P. seděním v Dubči z r. 1609. (Kolář z arch. mus.)

Pouchovští z Pouchova měli na štítě medvěda na zadních nohách stojícího a k pravé hledícího, an drží v předních nohách dobytý meč, pravou za jilec, levou za hořejší konec meče. Klénot jest též takový, ale medvěd polovičný. Tak vyobrazen jest na kosmografii. Král (326) dokládá barvy, štít stříbrný a medvěda černého. Jak si Jan z Pouchova administrátor rozhodil svůj erb, lze čísti v I. díle této Heraldiky na str. 21, 123, 284. Synovec jeho Zikmund prosil císaře, aby mu dal na štít na místě medvěda lva a aby se psáti mohl z Levenberka. (ČČM. 1878, str. 434.) Povoleno tak majestátem d. 1556, 3. května. (Reg. král.) Od té doby psával se také jen „z Pouchova a ze Lvové hory“.

Pour Najburšký z Najburka. Filip Ludvík, falckrabě na Rýně, dal 1. 1572, dne 31. března Pavlovi Bauerovi, správci kostela v Neuburku nad Dunajem, a jeho bratrovi erbovní list, kterýž se ztratil. Týž kníže jej proto 1. 1603, 17. ledna podle opisu obnovil a do nového erbovního listu vložiti dal. Jím také obnoven erb již 1. 1572 daný, totiž:

Štít modrý a na něm sedlák (bauer) zasévající na roli, maje červený kabát se zlatými knoflíky, kalhoty též zlaté, černé boty, červený klobouček se zlatou šnúrou a kohoutím pérem; kolčí helm s přikryvadly červenými žlutými a nad tím týž sedlák. (List něco poškozený a bez pečeti 1. 1910, majetek Stanislava z Najburka, berního v Klatovech.)

Podle tohoto listu dán 1603, 9. dubna Mikuláši Paurovi list erbovní z České kanceláře, aby se psal Najburšký z Najburka a přidán mu týž erb, totiž:

Modrý štít a na něm role a na té roli stojí sedlák v červeném kabátci se zl. knoflíky, zlatými kalhotami, černými botami, červeným kloboukem s bílým pérem kohoutím, maje přes záda bílou plachtu k setí; kolčí helm pod korunou s přikryvadly červenými zlatými a nad tím týž sedlák jako na štíte. (Reg. královská.)

Poust (něm. Paust) z *Libštau*, příjmení rodiny, která se u nás v 16. a 17. st. vyskytuje.

Erb jejich byl štít na příč polovičný, v horní polovici červené polovice bílého lva, ve zpodní modré bílá meluzina držíc zlatý trojzub dolů obrácený, klénotem byla dvě křídla barvami na příč rozdelená, červené modré a modré červené a mezi nimi polovičný lev bílé barvy. Také se vyskytuje složená křídla na příč dělená, vrchní je červené bílé a z nich vyniká polovičný lev. (Meraviglia tab. 111.) Blažek na tab. 71 má křídla bílé, červené modré a modré, červené bílé; přikryvadla modrá bílá. (Král na str. 281.)

Volf *Prager*, sice neznámá osobnost, měl za erb štít modrý a v něm poškem od pravého koutu horního dolů okleštěk skořicové barvy, na níž je zavěšen zelený lipový list dlouhou stopkou, jako by měl spadnouti dolů, odtud k levému koutu hornímu je zlatá hvězda, přikryvadla a točenice nad helmem modrá žlutá a nad tím vším dvě ostrvy skořicové barvy a za každou je zavěšen zelený list za dlouhou stopku. (Jakub. sbírka, též Král na str. 353, ale odchylně.)

Pravětický z Radvanova a Vokachynic. Tak se nazývala rodina, jež byla osedlá v Uhřích a tam od Turkův ozebračena byvší uchýlila se na Moravu. Starodávný jich rytířský stav potvrzen 1. 1574, 21. května majestátem, z něhož poznáváme i jejich erb, totiž:

Štít modrý, v tom uprostřed hlava člověčí s vlasy, bradou černou a s kusem ramene uťatého, z něhož krev teče, kolčí helm, přikryvadla modrá bílá, točenice a nad ní 3 péra kohoutí, modré, bílé a černé a u těch per z každé strany buzikán stříbrem obložený. (Arch. Šlechtický ve Vídni, Kadich-Blažek tab. 194, Jak. sbírka s chybnými barvami, zcela chybně Král na str. 344.) Obraz erbu pěkně vytesaný jest na náhrobnku v kostele sv. Jakuba Brněnském.

Pražák z Freifeldu v. Kotva.

Pražák z Grynfeldu. Císař Rudolf dovolil (1578, 10. listopadu) Václavovi *Pražákově*, deklamatoru při dskách zemských, Janovi staršímu *Horskému* a Janovi *Lešanskému* strýcům (snad jen erbovním), aby se mohli psáti z *Grynfeldu* a dal jim tento erb: Štít černý a v něm krokvice špicí vzhůru k vrchu obrácená bílá a 3 lvové hlavy, jedna u zpodku pod tou krokvicí a dvě u vrchu oboustranně té krokvice, vše zlaté barvy, kolčí helm s točenici a přikryvadly černé a žluté barvy, dvě křídla orličí rozkřídlená,

pravé černé se zlatým pruhem na příč, levé žluté s černým pruhem.
(Šlecht. arch.)

Pražák z Hořkovce v. Fafout.

Pražák z Jindic. Daniel Pražák, měšťan Nového města Pražského koupil l. 1601 statek Jindice a psal se l. 1603 z *Hořkovce*, dostav snad heslo to od nějakého palatina. L. 1605, (20. května) dostal majestát, aby se mohl psáti z Jindic, při čemž mu vysazen tento erb:

Štít na příč rozdelený, vrchní polovice modrá a v ní půl jednorožce žlutého, od pravé k levé vzhůru obráceného a po zadní kýty vynikajícího, zpodní polovice červená a v ní bílá lilie vzhůru postavená, helm s točenici a nad tím 3 péra pštrosová, modré, žluté a červené. (Reg. král., též na pečeti r. 1610 v arch. mus.)

Pražák z Petřína. Majestátem d. 1562, 30. května dovoleno Benešovi Pražákovi, sousedu Pražskému, aby se psal z Petřína a dán mu tento erb: Štít polovičný, pravá polovice žlutá a v ní od zpodku poškem tři pruhy modré a v tom každém pruhu o třech hvězdách žlutých, levá polovice červená a v ní zezpod bílý pahrbek, na němž lev bílý, vzhůru na zadních nohách stojící, kolčí helm s korunou a přikryvadly bílými červenými a žlutými modrými, nad tím orličí křídlo rozletité žluté barvy, přes něj tři pruhy modré s hvězdami poškem položeny jsou tak, jako na štítě. (Rybička o erbovních rodinách Hradeckých na str. 29, též Král na str. 263.)

Pražák ze Štomíře v. Štomírský.

Přeborovický z Přeborovic. Král Ferdinand dovolil (1541, 16. prosince) Linhartovi Přeborovickému, aby se psal z Přeborovic, nadav jej tímto erbem:

Štít bílý a v něm jest u prostředku červené kolo mlýnské, nad helmem točenice, též přikryvadla bílé a červené barvy a nad tím vším orlí křídlo barvami na příč rozdelené, zhora bílé, zdola červené. (Reg. král.)

Prefat z Vlkanova. Rodina Prefátův přijata bezpochyby k erbu Sosnovcův a přejala od nich titul i erb, totiž: Štít polovičný, v pravo modrý a v levo červený a přes ten štít vlk (nebo spíše vlčí pes) bílý a to jen přední polovice se zlatým ostnatým obojkem na hrdle jako ve skoku, přikryvadla modrá bílá a červená bílá, točenice týchž barev, dvě křidla, v pravo modré v levo červené a mezi nimi týž chrt polovicí vynikající. (Jak. sb. K. Chytíl, Oldřich Prefat z Vlkanova na str. 121.)

Precht z Rotenburka, příjmení rodiny německé, jež byla v 16. st. osedlá v okolí Kašperských hor. Erb jejich byl štít na příč polovičný, horní pole červené, zpodní bílé, v tom červeném 3 routy vzhůru postavené. Klénotem byl vysoký klobouk s obrubou téže barvy jako vrchní polovice štítu a na konci jeho černé peří. (Král na str. 276. Soupis Sušicka 34.)

Prejdar ze Svaté hory v. Trofin.

Přeloucký z Neratova. Císař Ferdinand povolil (1561, 15. července) Martinovi Přelouckému, Moravanu, aby se psal z Neratova a dal mu tento erb:

Štít červený a v něm po levé straně poškem skála bílé barvy, z níž jelen vyskakuje se zlatými rohy o 2 parozích, helm s točenicí a přikryvadly červené bílé barvy, nad tím rohy jelení zlaté o dvou parozích. (Reg. král.)

Přibyslavští z Modlíkova byli potomci Jiříka Přibyslavského osedlého v Čáslavi, kdež byl král. rychtářem. Majestátem d. 1602, 24. dubna obdržel právo psáti se z Modlíkova a obdařen tímto erbem: Štít polovičný, pravé pole bílé a v něm polovičný orel modrý s celou hlavou, maje pysky otevřené a jazyk vyplazený, levé pole modré a v něm polovičná dvojnásobná lile bílé barvy, kolčí helm s přikryvadly modrými bílými, koruna zlatá, z níž vynikají dva buvolové rohy barvami na příč rozdělené, pravý (zhora) bílý a modrý, levý modrý a bílý, mezi nimi lile celá bílé barvy. (Reg. král., Meraviglia tab. 19, Králova Heraldika na str. 265.) Odchyluje se kresba v Jak. sb., neb tu jest černý orel polovičný v zlaté, lile v červené barvě přikr. čtverých barev a oba rohy červené. Zdali snad potomci tak samovolně měnili, není známo.

Prog z Velnice. Ačkoliv jsou Velnice v Čechách, nezdá se, že by byli Progové domácí rodina, ač se již l. 1537 u nás připomínají. V erbovníku Dírenském a na pečetech l. 1537, asi 1540 a 1589 popisuje se jejich erb takto: Červený štít a v něm lile bílá, nad helmou je klobouk červený nízký s plochou střechou a na něm 6 bílých per pštrosových, tři ohnute v pravo a tři v levo. Kolář našel ve Vídenském erbovníku (č. 8330) jiný popis, totiž štít jako nahore, klobouk červený s 6 pštrosovými pery černobílými a od střechy klobouku červené jdou šňůry červené zlaté dolů až pod štít, kde jsou svázány v uzel kolem samého štítu.

Prokecius ze Šneberka. Císař Ferdinand II. dovolil (1628, 6. června) Václavovi Prokeciovi a synům Jana, jeho bratra, aby se psali ze Šneberka a obdařil je tímto erbem:

Štít barvami žlutou a fialovou pobrunatělou (karmínovou?) na 4 pole rozdělený, 1. a 4. pole fialové a v něm kotva černá držadlem k rohu, 2. a 3. žluté a v něm kotva k pravé straně obrácená a přes obě pole pruh modrý od boku dolejšího žlutého pravého až do vrchu horního levého na pokos tažený a v něm 2 hvězdy žluté, otevřený helm, přikryvadla žlutá černá, koruna a nad ní věnec bobkový. (Reg. král. Král na str. 298.)

Prokl z Proksdorfu (Pröckl von Procksdorf), příjmení rodiny přistěhovalé. Erb jejich byl štít na čtvero rozdělený, 1. a 4. pole červené a v něm žluté kolo palečné, 2. a 3. modré a v něm bílý pruh na příč, klénotem byla dvě křídla rozličných barev, modré a na něm stříbrný a žluté a na něm červený pruh na příč a mezi nimi červená lile. (Král na str. 296, na str. 285 připisuje též rodině jiný erb, totiž štít na příč polovičný červený a bílý a přes něj dvě lovčí trubky svázané, pysky dolů obrácené a za klénot též trubky, ale, jak piše na str. 149, byl to erb *Paklův z Proksdorfu.*)